

SUYA GÖMÜLECEK BİR SEVDA MASALI: HASANKEYF

İsmet CENGİZ

- *Elleri çığlık çığlık
Yan yana iki dünya'
İkimiz İki dağdan
İki hırçın m gibi akıp gelmiştik
Buluşmuştuk bir kavşakta,
unutmuşuk ayrılığı
Yok saymıştık özlemeyi
Şarkımıza dalmıştık
Mutluluk mavi çocuk
Oynardı bahçemizde,*

A, İlhan.

Dicle nehri gururla akıyor. Her kıvrımında geçmişten günümüze aktardığı, tanıklığını yaptığı "Mağaralar Başkenti" "Güneydoğunun Efesi" Hasankeyfi binlerce yıldır tanınmanın gururunu sularında köpürtüyor. Her çağlarından çıkan beyaz köpükler, kendisine emanet edilen bu kutsal antik şehre hanel getirmemenin onur madalyası, Dicle ihtişamlı, başında Krezusu kıskandıracak kadar kültür zenginliği ile HASANKEYF. Dicle NEHRİ coşkulu, verimi! alüvyonlarına kurulmuş platformunda, kıyısında büyümüş yöre çocuklarından oluşan binlerce insan uygarlığın, beşiğinde' sallanıyor, halaya duruyor. Ankara'dan İstanbul'dan gelen misafirler coşkuya katıyorlar yüreklerini.

Birleşiyor yürekler koca bir yürek oluyor Hasankeyf. Hasankeyf büyüyor tüm ülkeyi kapsıyor»

Seyyah Yakuti ve Barbaro kenti gördüğünde şaşkınlıklarını gizlememiştir. Artuklular, Roma, Bizans, Sasani, Arap uygarlıkları belki de çok daha fazla uygarlıklar gelip geçmişti. Hepsisi Hasakeyfi terk etmişler. Bir vefalı Dicle çıkmıştı..., Binlerce yıldır süren beraberlik coşku, tutku, aşk ne aşklar yaşamıştı, tanıklık etmişti güzelliklere, Mem u Zin, Ferhat'la Şirin, Kerem ile Aslı, Leyla ile Mecnun birde Dicle ile Hasankeyf. Ama her sevda masalı kavuşamamanın hüznünü yansıtır. Anadolu binlerce yıldır sevdalara, aşklara, güzelliklere tanıklık etmiş, kötülöklere karşı onları bağrında saklamıştır.

'Hasankeyf, • sevdiğinin Dicle'nin kıyısına yaslanmış, mahzun, yorgun ve belirsizlik içinde» S000 yıldır insan denilen kutsal soyun üerinde yarattığı Ekl'nî, büyük bir sorumluluk ve namus anlayışı ile ezilmeden, kırılmadan günümüze taşınan tatlı bir yorgunluğu.

Çocukluğum da Yılmaz Güney'in Seyithan filminde seyretmiştim, Sevda tanımazların Seyithan'a sevdiğine kıydırtmışlardı. Dicle, her şeyden habersiz sevdiğini koynuna almaya

hazırlanmak istendiğini bilse, bu kutsal nehir üzüntüsünden pınarlarını bile kuruturdu. Usulden ve esastan itiraz ederdi, isyan ederdi. Bilmezlerdi ki, sevgi güzellik iste»; emek ister, güzellik tende değil, yürekte ateş ister.

70 yıl ekonomik ömrü olan bir baraja karşı, binlerce yıldır süren bir sevda maşalı, Dengbej Mahmut Kızıl'ın yanık sesinden Hasankeyf in faleilerine vurup» ok gibi Mezopotamya Ovasına yayılıyordu,

2 Haziran 2001 Dicle'nin yatağında binlerce insan Hasankeyf'e yalnız değilsin der gibiler. Hepsi inançlı, kararlı, gözlerinde Hasankeyf'le beraber, birlikte kurulabilmenin umudu var. Bu umudu, yüreği yaralı Sakine anada kabına sığmayan Zelal'de İsmail öğret-

mende, sevgili dostlarım Fahrettin'de, Şefik'te, Murat'ta, Faruk'ta ve diğerlerinde gördüm, Ateşi çalacaklardı, gördüm onları ve bir şey daha gördüm Hasankeyf'te. Phonex kuşu gibi küllerinden yeniden yaratacağı kendini.

Belki de Dicle'nin yiğit çocuğu

Ahmet Arifin dizelerinde gizliydi gördüğüm;

"Gör nasıl yeniden yaratılırım
Namuslu genç ellerinde
Kızlarım
Oğullarım var gelecekte
Her biri vazgeçilmez cihan
parçası
Kaç hin yıllık hasretimin
goncası

Gözlerinden,
Gözlerinden öperim.
Bir umudum sende
Anlıyor musun ?"